

PBT-A-50068/2011. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a B.G. kérelmező (a továbbiakban: *Kérelmező*) az ABC Biztosító (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2011. október 12. napjára kitűzött és azon a napon megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy fizessen meg jelen ajánlás kézhezvételétől számított 15 (tizenöt) naptári napon belül a Kérelmező felé 177.500 Ft (azaz egyszázhetvenhétezer-ötven forint) biztosítási szolgáltatást, valamint annak 2011. május 16. napjától a megfizetés napjáig számított törvényes, Ptk. 301. §-a szerinti késedelmi kamatát.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Bíróságtól, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, vagy a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekben túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt naptári napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Bíróságtól, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező 2011. szeptember 5. napján kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval fennálló, xxx biztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Pénzügyi Békéltető Testület megállapította, hogy a Kérelmező 2002. június 26. napi kockázatviselési kezdettel xxx Biztosítás elnevezésű vagyonszolgáltatási szerződést kötött a Pénzügyi Szolgáltatóval, a xxx szám alatti lakóingatlanára és a hozzá tartozó melléképületekre.

A Kérelemben előadott tényállás szerint a Kérelmező lakóhelyén, 2011. április 21. napján, lokálisan olyan mértékű viharszerű képződmény alakult ki, amely a Kérelmező által biztosított lakóház melléképületének tetőszerkezetét szinte teljes mértékben tönkretette.

A jelzett napon az épület mellett fűnyírást végzett, derült idő volt, de hirtelen erős, forgószél szerű szél érkezett, amely megemelte, elfordította majd „visszadobta” a melléképület szinte teljes tetőszerkezetét. Elmondása szerint ennek során a Kérelmező is életveszélyben volt, mert közel állt az épülethez. A hatalmas robajra, hanghatásra, recsegés-ropogásra a szomszédok is a hang irányába futottak. A három szomszédos házból összesen hat ember volt szemtanúja az eseménynek. Az esemény körülbelül 20-30 másodpercig tartott és csak a szóban forgó melléképületben tett kárt, a szél irányát az jelezte, hogy a Kérelmező által már lenyírt fűvet a szomszédos kertbe fújta át. A szél kb. 4-5 m szélességben fújta el a lenyírt fűvet.

Az esemény bekövetkezéséről, és lefolyásáról a 6 szemtanú egybehangzó, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatát csatolta a Kérelmező a Pénzügyi Békéltető Testület felé. Az okozott károkról még aznap fotókat készített.

A Kérelmező a kárt egy órán belül (aznap kb. 15 órakor) bejelentette Pénzügyi Szolgáltató xxx kirendeltségén.

Az épület tetőszerkezete teljesen megrongálódott, leszakadt, így a Pénzügyi Szolgáltató kárfelmérése után (melyről szintén készültek fotók) el kellett végezni a helyreállítást, mert balesetveszélyes volt a sérült épület. A Kérelmező annak bizonyítására, hogy az épület jól karban volt tartva, illetve hogy a helyreállítást elvégezték, fotókat csatolt a Kérelemhez.

A Kérelmező kifejti, hogy annak ellenére, hogy a Pénzügyi Szolgáltató szerint a legközelebb lévő mérőállomáson, azaz xxx-on, az ott mér adatok alapján, a kár időpontjában 8 m/s szélerősséget mértek, a szél a kár helyszínén viharossá fokozódott.

A Kérelemben a Kérelmező vitatja a Pénzügyi Szolgáltató azon álláspontját, hogy az épület nem volt jól karbantartva. Erre vonatkozóan fényképfelvételeket csatolt, amelyek a melléképület káreseményt megelőző időpontbeli jó állapotát bizonyítják, és kiemelte, hogy a Pénzügyi Szolgáltató 7.080.000 Ft-ra biztosította az épületet.

A Kérelmező becsatolta továbbá a xxx hasábjain 2011. év május hó 26. napján megjelent „lecsapott rájuk a tornádó” című cikk egy, másolati példányát annak igazolására, hogy bizonyos területeken nem ritka az általa megjelölt tornádóhoz hasonló jelenség.

A Kérelemben megjelölte az épület helyreállításának költségét, és 320.000 Ft összegű egyezségi ajánlatot tett.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratóban megerősítette a biztosítási szerződés létrejöttét, és a 2002. június 26. napi kockázatviselési kezdőidőpontot.

A Pénzügyi Szolgáltató szerint – a Kérelmező állításával ellentétben – a xxx biztosítás biztosítási feltételeinek (a továbbiakban: *Feltételek*) 8-9. oldalán világosan és egyértelműen tájékoztatta a Kérelmezőt arról, hogy milyen veszélyekre és károkra terjed ki a biztosítási szerződés. Ennek körében rögzítésre került, hogy viharkár alatt a legalább 15 m/s sebességű szél nyomó- és/vagy szívóhatása által a biztosított vagyontárgyakban okozott kár értendő; ennek bekövetkezése minősül biztosítási eseménynek. A Pénzügyi Szolgáltató álláspontja szerint a *Feltételek* idézett rendelkezéséből megállapítható, hogy a Pénzügyi Szolgáltatót kizárólag abban az esetben terheli szolgáltatási kötelezettség, ha a viharos szél által okozott kár a szerződési feltételek alapján egyben biztosítási eseménynek is minősül. Jelen esetben az Országos Meteorológiai Szolgálat (OMSZ) tájékoztatása szerint a Kérelmező lakóhelyén mért szélerősség a 15 m/s sebességet nem érte el, melyből fakadóan a bekövetkezett kár nem minősül biztosítási eseménynek. Biztosítási esemény hiányában pedig szolgáltatási kötelezettségük nem áll fenn.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratóban akként nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntésének alávetni magát nem kívánja, az eljáró tanács döntését kötelező érvényűnek nem fogadja el magára nézve.

A Pénzügyi Szolgáltató a 2011. október 12. napján megtartott meghallgatáson úgy nyilatkozott, hogy nem vitatják a káresemény bekövetkeztét, a vihar fennállását, valamint azt, hogy a tetőt a vihar tette tönkre, azonban az adott körülmények mellett – véleményük szerint – ez nem minősül biztosítási eseménynek.

Az összegszerűség körében akként nyilatkozott, hogy tisztázott jogalap esetén a helyreállítási költség összegét 172.500 Ft erejéig nem vitatja.

A Kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

A Pénzügyi Szolgáltató nem vitatta, hogy a Kérelmező által biztosított melléképület tetőszerkezetében keletkezett kárt a szél nyomó- vagy szívóhatása okozta, azonban arra hivatkozott, hogy a szél erőssége nem érte el a *Feltételek* 9. oldalán a vihar biztosítási esemény kapcsán meghatározott 15 m/s értéket. Ennek körében érvelésének alapja az volt, hogy az OMSZ tájékoztatása szerint a kockázatviselés helyétől mintegy 20 kilométerre lévő xxx meteorológiai mérőállomás adatai szerint a kár időpontjában a szél sebessége mindössze 8 m/s volt. Nem vitatta azonban, hogy a 15 m/s erősségű szélnek a kockázatviselés helyén kell fennállnia. A Pénzügyi Szolgáltató az ügyben tartott meghallgatáson tett nyilatkozatával kijelentette, hogy az OMSZ megkeresését és az OMSZ általi adatszolgáltatást írásban nem dokumentálják a biztosítónál.

Az eljáró tanács rögzíti, hogy a Pénzügyi Szolgáltató nem csatolt olyan dokumentumot, mellyel igazolni tudta volna, hogy beszerezte az OMSZ tájékoztatását a szélerősségre vonatkozóan.

Ettől függetlenül a Pénzügyi Békéltető Testület szerint – figyelemmel a szabad bizonyítás jogelvére – nem helytálló azon álláspont, mely szerint a szerződési feltételekben foglalt vihar biztosítási esemény bekövetkeztét a biztosított kizárólag az OMSZ által szolgáltatott adatokkal bizonyíthatja. Ebben az esetben ugyanis akkor, amikor a kockázatviselés helyétől csak nagyobb távolságra található a szélerősséget műszeresen mérő meteorológiai állomás – mint jelen esetben is –, a biztosított gyakorlatilag el lenne zárva annak bizonyításától, hogy a kockázatviselés helyén a szélerősség elérte vagy meghaladta a 15 m/s értéket. A bizonyítás módjára vonatkozóan a *Feltételek* sem tartalmaznak előírást. Erre figyelemmel semmi sem zárja ki azt, hogy a biztosított más, hitelt érdemlő módon is bizonyítsa a biztosítási esemény bekövetkeztét.

Mivel a biztosítási esemény feltételeinek a kockázatviselés helyszínén kell fennállnia, a Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott, a kockázatviselés helyétől mintegy 20 kilométerre található mérőállomás eredményei nem fogadhatók el kétséget kizáró bizonyítéknak. A Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott adatszolgáltatás megtörténtét, az annak során szolgáltatott adatokat a Pénzügyi Szolgáltató sem a Kérelmező, sem a Pénzügyi Békéltető Testület felé nem igazolta.

A fentiek szerint a Pénzügyi Szolgáltató által a szolgáltatási igény elutasítása körében hivatkozott körülmények nem kerültek igazolásra, ezért abból a kockázatviselés helyére vonatkozó egyértelmű következtetéseket nem lehet levonni. Az eljáró tanács erre figyelemmel a Psztv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkezésre álló adatok alapján hozta meg döntését.

Ennek körében a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megvizsgálta, hogy a káresemény következményeinek bemutatása céljából a Kérelmező által becsatolt fényképfelvételeken látható és a Pénzügyi Szolgáltató által sem vitatott körülmények és a szemtanúk tanúvallomásaiban foglaltak alkalmasak-e arra, hogy abból a biztosítási esemény feltételeként meghatározott szélerősségre vonatkozó következtetéseket lehessen levonni.

Amennyiben nem állnak rendelkezésre szélesebbeséget mérő műszerek, úgy a természettudományi megfigyeléseken és méréseken alapuló, széles körben alkalmazott, többek között a tűz- és vízrendészeti jogszabályokban is hivatkozott ún. Beaufort-skála alkalmas arra, hogy a különböző szélesebbeségek szárazföldi és vízi tárgyakra kifejtett hatása alapján segítségével a szél sebessége megállapítható legyen. A skála szerint a jól megépített épületekben, azok tetőszerkezetében csak a 20,8 m/s erősséget elérő vagy meghaladó szél (vihar) okoz károsodást, az ennél gyengébb erősségű szél az épületek tetőzetében kárt nem okoz.

A Kérelmező hat szemtanú teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatával bizonyította, hogy a tetőszerkezetet a hirtelen jött erős széllelés oly módon károsította, hogy a tetőt felszakította, megemelte, majd az egész szerkezet mintegy 90 fokkal elfordulva zuhant vissza. A káresemény folytán bekövetkezett helyzetet a biztosító megbízásából eljáró kárszakértő is a szemtanúk által leírtakhoz hasonlóan rögzítette a kárfelvétel során. A Pénzügyi Szolgáltató az ügyben megtartott meghallgatáson kifejezetten megerősítette, hogy nem vitatja kár bekövetkeztét, a vihar fennállását, és a bekövetkezett kár és a vihar közötti okozati összefüggést.

A szél által kifejtett hatást tekintve tehát megállapítható, hogy a szélerősségnek olyannak kellett lennie, amely elérte, vagy meghaladta a jól megépített tetőszerkezetekben már kárt okozó 20 m/s szélesebbeséget, és ekként szükségszerűen meghaladta a biztosítási feltételekben meghatározott, a biztosítási esemény bekövetkezéséhez szükséges 15 m/s értéket.

A válasziratban a Pénzügyi Szolgáltató a mentesülés körében ugyan hivatkozott arra, hogy az épület tetőszerkezetének állapota közrehatott a kár bekövetkeztében, mert nem volt jól megépítve, vagy megfelelően karbantartva, ugyanakkor ezen hivatkozását semmilyen bizonyítékkal, fényképfelvétellel nem támasztotta alá, ilyen irányú megállapításokat a kárfelvételi jegyzőkönyvben sem rögzített, és azt a Kérelmező által csatolt, a káreseményt megelőző állapotot dokumentáló fényképfelvételek is cáfolják. A Pénzügyi Szolgáltató ezen hivatkozását ezért a Pénzügyi Békéltető Testület nem tekintette bizonyítottnak, így az igény elbírálása körében figyelmen kívül hagyta.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a fentiek szerint megállapította, hogy az ügyben becsatolt bizonyítékok alapján bizonyítást nyert a biztosítási esemény szerződési feltételek szerinti bekövetkezése.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a kárrendezés során a Ptk. 277. § (4) bekezdésében rögzített együttműködési kötelezettsége keretében a Pénzügyi Szolgáltatónak fel kellett volna hívnia a Kérelmező figyelmét arra, hogy a biztosítási esemény bizonyítására milyen dokumentumokat (tanúnyilatkozatok, OMSZ-jelentés stb.) fogad el. Ez különösen azért lett volna elvárható, mert a biztosítási feltételek sehol sem tartalmazzák, hogy a Pénzügyi Szolgáltató milyen dokumentumok alapján fogadja el bizonyítottnak a szélerősség mértékét.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a figyelmet továbbá arra is, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (Bit.) 96. § (8) bekezdése alapján, 2010. április 1. óta a biztosítási szerződési feltételekben köteles meghatározni, hogy a káresemény bekövetkezése esetén milyen károkat és költségeket milyen okiratok bemutatása ellenében térít meg.

Az összecszerúség tekintetében az eljáró tanács a Pénzügyi Szolgáltató által, az ügyben 2011. október 12. napján megtartott meghallgatáson elismert összegben határozta meg a biztosítási szolgáltatás mértékét. A Kérelmező által előterjesztett (elismerést meghaladó) igény összecszerúsége az ügyben nem került kétséget

kizáróan bizonyításra, annak pontos megállapítása további – szakértői – bizonyítást igényel, amelyre a Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárásban nincs lehetőség.

Mivel a nevezett összeg megfizetésére a Pénzügyi Szolgáltató biztosítási szolgáltatás megfizetésére vonatkozó kötelezettség esedékességét követő időpontban kerül sor, ennek alapján az adott összeg után a Pénzügyi Szolgáltatót a késedelembe esés időpontjától a megfizetés időpontjáig terjedő időszakra vonatkozóan, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 301. § (1) bekezdése alapján késedelmi kamat fizetési kötelezettség terheli.

A Pénzügyi Békéltető Testület a kamatszámítás kezdő időpontját (az esedékességet) a káresemény elbírálásához kapcsolódó valamennyi szükséges okirat és adat Pénzügyi Szolgáltatóhoz beérkezése alapján, 2011. május 16. napjában állapította meg.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérélmé a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2011. október 17.

Fábián Attila s.k.,
az eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
az eljáró tanács tagja